Сарненські новини. – 2016. – 3 лип. – С. 3.

20 років допомагають немічним і самотнім землякам

Наші інтерв'ю

20 років допомагають
немічним і самотнім землякам

Щороку в першу неділю листопада відзначають професійне свято ті, хто піклується про одиноких і немічних, - День працівників соціальної сфери. У цьому році воно співпало ще з однією важливою датою — 20 річницею з дня створення Сарненського районного територіального центру соціального обслуговування. 20 років діяльності — це шлях становлення, випробувань, здобутків, надбань колективу, ентузіазму працівників, щирої відданості, служіння обраній професії.

З приводу цієї знаменної дати запросили до розмови Ларису МАЛЕЦЬКУ — директора Координаційного територіального центру соціального обслуговування.

- Ларисо Іванівно, розкажіть, як усе починалося...

- У травні 1996 року голова райдержадміністрації видав розпорядження про створення районного територіального центру, основним завданням якого була б підтримка соціально незахищених верств населення. На той час подібні заклади вже діяли в деяких районах області, але методичної літератури, відповідного досвіду роботи не було. Єдине, що було, - завдання, що необхідно виконати, а ще щире бажання допомогти нужденним, одиноким, інвалідам, малозабезпеченим і багатодітним. Проаналізувавши потребу в отриманні соціальних послуг, вирішили створити поки що одне відділення, в якому надавали б безкоштовні гарячі обіди, медичні та соціально-побутові послуги, організовували дозвілля.

Колишні начальник управління праці та соціального захисту населення Ольга Прогожук і завідуюча відділенням соціальної допомоги вдома Надія Гусарук допомагали у вирішенні організаційних питань, налагодженні контактів із підприємствами, установами, спонсорами. Крок за кроком підійшли до моменту, коли на початку листопада 1996 року наш терцентр прийняв перших підопічних. І ось уже 20 років сюди щодня поспішають шановні пенсіонери, ветерани, інваліди, малозабезпечені.

- Певно, з 2016-ого ваш центр «погладшав»...

- На щастя, сьогодні до складу територіального центру входять п'ять відділень. Кожне з них має свою специфіку роботи, свій напрямок. Успіх колективу — це єдність бажання допомогти кожному, хто звернувся, не пройти повз чужого горя та біди, не бути байдужим до чиєїсь проблеми.

Кожне з відділень заслуговує на окрему розповідь. Але розпочну з відділення соціальної допомоги вдома, якому в цьому році виповнилося 27 років **(на фото праворуч)**. Тривалий час його очолювала Надія Гусарук (зараз на заслуженому відпочинку), яка зарекомендувала себе як талановитий організатор, господарник, чуйна та справедлива людина.

Однак уже понад 11 років відділенням соціальної допомоги вдома керує здібний організатор, а ще просто гарна, сучасна жінка Тетяна Супрунюк. У колективі працюють 63 соціальних робітники, які обслуговують 570 громадян похилого віку. Нехай то місто чи віддалений хутір — усюди дістанеться наш працівник, аби своєчасно прийти на допомогу. Ніяких вихідних, ані свят чи то відпусток: знає, що на нього чекають підопічні, як на рідну людину, яка допоможе, розрадить, обігріє душевною розмовою. Адже соціальні робітники надають різні види соціально-побутових послуг згідно з укладеним договором.

- Невже до букви дотримуються інструкції?..

- Зовсім ні! Дуже часто виконують роботи, що не входять в їхні обов'язки. Тому й ставляться старенькі до них із повагою. А взагалі про своїх підопічних ми говоримо, що це наш великий колектив. Горді тим, що допомагаємо таким шанованим людям, як подружжя Олексія Миколайовича та Ольги Миколаївни Клименків. Інтелігентність, тактовність, душевна простота та доброта, що завжди світиться в їхніх очах, вдячність — ось що притаманне цим чудовим людям. Це зразок вихованості, мудрості, поважного ставлення до наших робітників, приклад, якому треба вчитись всім нам. Як тут не згадати нашу мудру наставницю, по-материнськи лагідну та ніжну Антоніну Андріївну Данилюк. Її чудовий співучий голос і досі пам'ятають шанувальники таланту. І сьогодні, маючи солідний вік, активно спілкується, радіє зустрічам, а двері її затишної оселі завжди відкриті для людей, де господиня зустріне тебе добрим словом та ще й пригостить яблуком червонобоким, власноруч вирощеним у саду. До речі, прикладів порядного ставлення до соціального робітника дуже багато.

- На фоні цієї пасторалі не хотілося б зачіпати негативні моменти...

- Людські долі різні та неповторні, складні та трагічні. Життєві негаразди торкнулись кожного. Тому й треба соціальному робітнику до кожного підібрати ключик довіри, добра, любові. Отож і стає він найдорожчою, найнадійнішою людиною, членом сім'ї. На жаль, бувають і зворотні випадки, коли діти чи родичі підопічного (з будь-яких причин) не опікуються ним, а згадують тільки тоді, коли хочуть отримати спадщину. Тоді на адресу робітника сиплються, як град, приниження, обвинувачення, погрози.

Хочеться сказати цим людям: не поспішайте судити за людяність, доброту, милосердя тих, хто піклується про ваших родичів, перебравши на себе (деякою мірою) ваші прямі обов'язки. Адже з дня заснування відділення й донині тут сумлінно працюють соціальні робітники Раїса Магрело, Марина Новосилецька. Наші ветерани праці нині перебувають на заслуженому відпочинку: Світлана Бриж, Валентина Мельник, Тамара Крижановська, Надія Кишенко, Галина Радько — приклад високого професіоналізму, людяності та милосердя.

- Кажуть, кінець старості — це загальна повага.

- Повірте, сьогодні це, скоріше, виняток із правил. Самотність, мізерні пенсії, пияцтво і безчинство ось типові супутники життя літніх людей. Як часто люди похилого віку бояться зізнатись у нестерпних умовах існування, а ті, хто хотів би щось поміняти, не знають, де можна знайти притулок. На щастя, у нашому районі є таке місце, де поважають і розуміють старість. Це стаціонарне відділення для постійного або тимчасового проживання, що розташоване в одному з наймальовничіших куточків нашого краю - старовинному селищі Степань, омитому швидкими хвилями річки Горинь, щедро осипаному зорями та росами, відомому широкими луками та могутніми лісами. 1 грудня виповниться 10 років з дня створення цього закладу. Увагу кожного, хто хоча б раз приїздив сюди з будь-яких питань, привертає ошатна територія, на якій висаджені квіти, декоративні кущі, зростають високі сосни та весело пересміхуються плодові дерева.

Самотні люди мешкають у затишних кімнатах. Організоване триразове харчування. Працівники харчоблоку — досвідчені, навчені сучасним технологіям приготування різноманітних страв Валентина Абрамович, Валентина Павонська, справжні майстрині своєї справи. У кожну страву яких вкладена частинка доброти, співчуття, милосердя, уваги й трішечки приправи **(на фото вгорі)**.

У відділенні діє медична кімната, де медсестра Тетяна Морозько надасть необхідну допомогу та консультацію з будь-якого питання. Завдяки щоденним турботам завідувача відділенням Василя Линки та завгоспа Ореста Петруха поліпшили побутові зручності, умови проживання. Дбаючи про дозвілля підопічних, проводять тематичні вечори, концерти, зустрічі. Маємо своїх талановитих людей. Приміром, Тамара Кирдій відома далеко за межами району. Поетеса, художниця, просто сильна жінка, закохана в життя, яка стійко та мужньо переносить усі холодні життєві вітри. Вона є зразком невичерпної енергії, життєлюбства, непокірливою донькою матінки-долі.

Неодноразово проводимо тематичні та поетичні вечори на художні твори Тамари Кирдій. Любов до України, рідного краю, високий патріотизм, віра в майбутнє — все це знаходимо в її творах. Світлі, душевні строфи присвячені мамі, жіночій долі, є багато гумористичних творів.

- Але ж Степань - це, по суті, районний центр. Тим часом самотні люди живуть і в глибинці...

- Відділення з надання послуг у

молодий заклад. Понад п'ять років його очолює теж молодий, сучасний, енергійний керівник і просто чарівна жінка Оксана Мосійчук, у підпорядкуванні якої - 19 соціальних працівників. Основний напрямок діяльності - це своєчасне призначення всіх видів соціальних виплат малозабезпеченим, багатодітним, оформлення субсидій, інших видів допомог. У сучасних умовах соціальний працівник повинен володіти не тільки стандартним мисленням, але й специфічними, інноваційними методами, здійснювати індивідуальний підхід до кожної людини.

У відділенні працює команда однодумців. Підтримка, обмін досвідом роботи, наради за участю фахівців управління праці та соціального захисту населення РДА, з якими маємо тісну співпрацю, - ось основний стиль роботи соціального працівника. Окрім чіткого знання всіх законів, постанов, наказів. У цьому році соціальні працівники відділення надали послуги 3240 громадянам району, проводять прийом документів у селах. От і поспішають до своїх робочих місць, де на них уже чекають: Іван Степанець - у Карпилівку та Карасин, Альона Оленич - у Немовичі, Людмила Ярута - у Любиковичі, Людмила Ярощук - у Корост. Про таких людей хочеться сказати, що на роботу йдуть із радістю, а з роботи - з гордістю. До речі, у відділенні з'явився ще один важливий напрямок - це допомога в оформленні пакета документів для отримання грошової компенсації учасникам АТО. Бо, окрім організаційних здібностей, які допомагають Оксані Мосійчук чітко координувати роботу відділення, вона активно займається громадською діяльністю.

- Усі ми знаємо відділення з надання адресної та натуральної допомоги, яке розташоване по вул. .Коперника, 10. Розкажіть про цей заклад.

- Без перебільшення, це острівець тепла, домашнього затишку, привітних посмішок обслуговуючого персоналу, задушевних бесід і смачних обідів, які ось уже 20 років готує незмінний кухар, добра, надійна наша Марія Йосипівна Яковець, а допомагає їй у цьому Галина Опалько.

Багато змін відбулось за 20 років і в державі, і в районі, змінювались працівники закладу, контингент підопічних, але стійко стоїть наш острівець, переживши життєві

манська з материнсько-милосердною турботою про людину готова прийти на допомогу кожному, хто її потребує. А ще вона майструє гарні художні вироби, картини, вишиванки, сувеніри.

Упорядковані клумби, охайне, затишне подвір'я - результат роботи працьовитих рук Євгена Прокопчука та Андрія Дебелого. Медичну допомогу швидко та якісно надасть медсестра Наталія Гомонець, Тетяна Іванова підніме настрій нашим підопічним вдало підібраною зачіскою. Організація дозвілля, зустрічі, дружні бесіди - це далеко не повний перелік заходів, які тут проводять. У всіх святкових дійствах беруть участь учні спеціалізованої школи розвитку № 5, наші маленькі шефи. Квіти, подарунки, вірші, пісні - все це вони з хвилюванням дарують нашим старенькім. А ті у відповідь - щирі слова вдячності молодшому поколінню з побажаннями здоров'я та мирного неба. І дарма, що скупа непрохана сльоза накотилась на засмучені очі, дарма, що згадали свою нелегку доленьку - заспівають тихенько пісню Галина Криницька, Галина Жабчик, Степанида Крот, Меланія Якименко. Тож дорогі наші «доротицькі бабушки», як ми їх жартома називаємо, хай ще довго лунає ваш спів, радуйте нас своєю мудрою материнською порадою, світлою, чистою душею.

- Певно, без спонсорської допомоги вам не обійтися...

- Дякую, що нагадали. Частим гостем буває міський голова Світлана Усик. Ви, Світлано, Борисівно, не афішуєте свої благородні справи, не прагнете слави, а за покликом серця допомагаєте нам і нашим підопічним. Хай добро, яке ви творите, повернеться вам сторицею.

Окремим рядком хочеться виділити наших шановних спонсорів. Про таких людей кажуть: «Усе прекрасне на землі - від сонця, все добре - від людини». Усвідомлюємо, наскільки важко вам працювати в теперішній час, коли навколо стільки біди, горя, розпачу. Сьогодні ваша совість не дозволяє сказати «ні», відмовити тому, хто потребує підтримки. З миру по нитці - голому сорочка. Можливо, і ваша, хай інколи невелика допомога стане нужденному рятувальною соломинкою в його біді. Слова щирої вдячності сьогодні говоримо Володимиру Хомичу, керівнику благодійного фонду «Глорія», людині великої, доброї, відкритої душі. Ваша побутові умови підопічних стаціонарного відділення та багатьох самотніх громадян села й міста.

Уже стало доброю традицією, що у великодні свята нам допомагають привітні підприємці Раїса Кисельова, Марія Король і Сергій Ничипорчук. У вирішенні господарських, побутових питань - Наталія Дударик та Василь Бойко, Микола Канський та Олексій Круглик, Марина Нелапша та Марина Кравчук. Усім вам велике спасибі за вашу благодійність.

Також територіальний центр тісно співпрацює з громадськими організаціями. Разом з районною організацією Товариства Червоного Хреста та районною радою Організації ветеранів України проводимо святкування урочистих подій, дат, ювілеїв, Міжнародного дня людей похилого віку. Зустрічі за круглим столом, спільне вирішення важливих питань, - основні напрямки нашої роботи.

- Мабуть; у вас працюють здебільшого жінки?

- Нині працюють 123 особи. Дійсно, майже всі жінки. Приміром, фінансову діяльність територіального центру забезпечує бухгалтерський склад на чолі з молодим, але досвідченим керівником Оксаною Сверлович, надійними помічниками якої є Тетяна Новак та Юлія Жук. Інформаційно-комп'ютерне забезпечення професійно виконують фахівці Надія Слюсар та Оксана Хомич.

Мріємо про те, щоб у майбутньому професія соціального робітника гідно оплачувалась, а матеріальне забезпечення покращилося. Багато вже зроблено, та ще більше завдань попереду, тож на досягнутому не зупинимося.

- Ларисо Іванівно, Ви керуєте центром уже двадцять років...

- І, повірте, жодного разу не пожалкувала про обрану стежину. Скажу без удаваної скромності - чесно служу своїй професії. Колектив - це друга сім'я, без якої не можу себе уявити. Напередодні ювілею зичу миру, здоров'я, злагоди всім і кожному, родинного затишку та благополуччя колегам.

Розмовляла
Зоя ТИМЦУНІК.
Фото Василя СОСЮКА.